

kone o prostem kuhanju žganja, kakor je to bilo nekdaj, o odpravi davka na vine za male gospodarje, o slobodnem kupovanju in prodaji, s čemur se osigura potrebna hrana za one, ki nimajo polja, o prostem lovu na lastnem posestvu, o prostem sadenju tobaka itd. Oni trgovci in voditelji aprobacij pa, ki so za čas vojne izrabljali ljudstvo, se postavijo pred redno sodišča in ako se jim dokaze kaj nedopustnega, se bodo najstrožje kaznovali.

Toplo prosimo duhovštino in vso inteligenco, naj pazijo na hujšake, ki iz nerazumevanja «Naznani» NV ali iz zlobe klevečejo NV, kakor da je ono »povlašile, posrbilo« katoličke Hrvate ali pa one, ki NV obrekujejo, da je »poškodilo, pohravilo« pravoslavne Srbe. VNV se zbrani ljudje vseh barv in garantirajo vsem in vsakemu njegovo ime, vero in pravico. Najboljša garancija vsakemu pa je njegova živa narodna in človeška zavest. Nikar ne nasedajmo v dobi prave demokracije tujinsku geslu: Divide et impera — med tem ko nam more samo sloga rešiti bodočnost.

Italijani se umaknili z Vrhniko.

Ljubljana, 19. nov.

Polkovnik Casarutti, poveljnik italijanskih čet, ki so zasedle Vrhniko in okolico je poslal dne 18. t. m. vrhniškemu županu pismo, v katerem mu naznanja, da se njegove čete še ta dan umaknejo z Vrhniko in okolice na demarkacijsko črto. Italijani bodo plačali vso škodo, ki so jo napravile njihove čete pri zasedenju teh krajev in bodo plačale vse, kar so rekvirale.

Italijansko falotstvo na Reki.

Med Srbi in Italijani na Reki je bilo prišlo do dogovora, da se Srbi umaknejo iz mesta in da ne bo mesto zasedeno ne od enih, ne od drugih. Srbi so se na to umaknili v Kraljevico. Tako na to pa, ko so Srbi spraznili mesto, so je zasedli Italijani. Italijanom to seveda ne bo nič pomagalo, a pokazali so s tem le ponovno svojo zavratnost.

Protest NV. proti vpadu Italijanov na Slovensko.

NV v Zagrebu je dne 18. t. m. poslalo laški vladni odločen protest proti samostremu vpadu i talijanskih čet na jugoslovansko ozemlje. Vlada SHS je ta protest poslala tudi zavezniškim vladam (Amerika, Francija, Anglija). Posredno protestira vlada SHS proti nasilni okupaciji Reke in okolice.

Boj med tržaškimi Lahji in laškimi vojaki.

Lahi obetajo živila, a jih sami nimajo.

Reški župan dr. Vio, ki se nahaja na agitaciji v Rimu, je sporočil, da bo Italija poslala živila za reške Italijane. — Italijanski vojaki pa izjavljajo, da sami nimajo kaj jesti. — V Trstu so Italijanske čete rekvirale štiri vagone živil. Vsled tega je prišlo do spopada med tržaškimi Italijani in Italijanskim vojaštvom. Ubiti so bili štiri laški vojaki. Ta dogodek jasno pove, koliko je verjetno poročilu župana dr. Via.

Srbi zasedli Segedin.

Srbi prodirajo na Ogrskem nevzdržno naprej. Zasedli so že celo mesta Segedin, Temešvar, Nagybecserek in dravski most pri Barču.

Nemška Avstrija zahteva dele zapadne Ogrske.

Nemški državni svet je v svoji seji dne 18. novembra sklenil, da mora Ogrska odstopiti Nemški Avstriji sledeča štiri okrožja ali komitate: Požun, Šopronj, Mošonj in Vasvar, ker baje bivajo v teh komitatih večinoma Nemci. Nemški moloh bi torej rad pogolnil tudi naše ogrske Slovence!

Ceški vojni minister vojakom.

Ceški vojni minister Klofač je izdal sledenči poziv:

Češko-slovaški vojaki! Pozivjam Vas, da tudi nadalje vzdržite disciplino in red ter da se na ta način izkažete kot trdna opora vlade. Storite to iz ljubezni do prostosti. Disciplina naj bude v četah vzorna, a uveljaviti hočem demokratični princip. Moj program je narodna milica. Izvesti hočem vse potrebne reforme. Za vojake, ki ne služijo na fronti, se vpetejo pritoževalne komisije, vojaške plače se nanovo urede. Poveljniki imajo od mene strognalog, paziti zlasti na disciplino, da preprečimo vse načrte naših sevražnikov, ki se naperjeni proti naši svobodi. Na zdar!

Nemška mornarica se izreči Angležem?

Glavni del angleške mornarice je edpol dne 20. t. m. na določen kraj, kjer si bo ogledal kralj in knez Valeški glavno nemško brodovje, ki se izroči ententi.

Amerikanci na Goriškem.

NS v Ljubljani naznana, da koraka 3000 Amerikancev preko Kormina v slovensko ozemlje. Temo oddelku sledi še daljni oddelki. Prihod teh čet se vrši zato tako počasi, ker je železniški promet v dosedaj zasedenem italijanskem ozemlju že zelo nereden.

Ukaz, da morajo Italijani takoj sprazniti Reko.

V Ljubljano je došla iz Belgrada vest, da je francosko vrhovno poveljništvo ententne armade v Solunu javilo srbskemu vrhovnemu poveljništvu, da je vsa ententa poveljniku italijanske posadke na Reki naročila, da mora zasedeno reško ozemlje takoj izprazniti do zadnjega moža. Reško posadko bo zopet tvoril srbski bataljon, ki se je moral pred Italijani umakniti v Kraljevico in ena francoska divizija, ki je iz Soluna na potu v Reko. Enako bodo zasedli skupno Srbi in Francozi tudi neke strategične točke v Dalmaciji.

Jugoslavija do Ernovža.

Dunajska »Reichsposta« piše, da je izvedela iz zanesljivega vira, da bo cela Koroška in Štajerska do črte Ernovž spadala pod Jugoslavijo.

Odprto pismo Viljemu.

Listi priobčujejo naslednje odprto pismo cesarju Viljemu:

Ali si bil na bojišču, ko je bilo ob gromanju topov, ob pokalu puški in praskanju granat na stoisče mož na tvoj ukaz pognanih v naročje smrti? — Ali si bil v zakopih, ko so tam naši očetje, bratje in sinovi v mrazu in na dežju, poleti in »ozimi«, po dnevu in ponoči vsled tvoje volje gledati smrti v obraz? — Ali si bil na morju, ko je bilo na stotine ljudi s tvojim torpedom vrženih z ladij in so se brazi posodi potapliali? — Ali si videl zgorela mesta, zapalene vasi in opustošeno polje? — Ali si videl mlake ljudske krvi, grmača trupel, tisoče pohabljeneh teles? — Ali si slišal krik groze in obupa, stokanje in vezihovanje ranjenih in umirajočih? — Ali nisi slišal obupnih klicev in joka vdov in sirot, ali nisi slišal preklinjanja millionov ljudi, zmrlzalih, lažnih in obubožanih? — Samo misel na gorje, na gorje, na balesti in strahote, ki si jih ti zakrivil, razgreval, dušil, stiska srce in s solzami zalival oči, v tebi pa nini trohice časti in vesti. Nič vreden življenja. Le pojdi in daj svoje telo vođnim roparskim plesam, da hoš vsaj ujim za užitek.

Invalidi, vdove in sirote.

Poziv

Zaradi priglasitve terjatev in povračil škode, ki bi jih bila dolžna poravnati prejšnja avstro-ogrška vojaška uprava.

Pri gospodarskih pogajanjih med državami, ki so nastale iz bivše Avstro-Ogrske države, mora pride tudi do sporazuma glede plačila obveznosti na podlagi vojnoodprtvenega zakona od strani prejšnje Avstro-Ogrske vojaške uprave. Narodna vlada SHS priglaša te terjatev za svoje območje, ne da obljubi upravičencem ugodnega uspeha.

V svrhu priglasitve teh terjatev pozove podpisano poverjeništvo vse posestnike-kmetovalce priglasiti svoje terjatev, in sicer: 1. Neplačane kupnine ali najemščine za zemljišča ali poslopja, ki jih je vojaška uprava vzela v zakup, v najem, ali jih je neopravičeno zasedla. 2. Neizplačane kupnine za prodane kmetijske pridelke, če ima upnik v rokah kako potrdilo o zahtevani oddaji blaga vojaštvu. 3. Terjatev za škodo storjeno po vojaščini na zemljiščih in kmetijskih stavbah vsled činov, ki so bili v zvezi in ki jih gre povrniti po vojnoodprtvenem zakonu.

Škode, ki jih je naredila armada v svojem razsulu po sklepu premirja brez povelja pristojnih vojaških poveljstev nikakor ni priglasiti, ker zanje ne bo hotel biti nihče odgovoren.

Terjatev v tem okviru je priglasiti, do 1. januarja 1919, pri narodni vladi SHS »Poverjeništvo za kmetijstvo« (v poslopiju Slovenske kmetijske družbe) v Ljubljani. Terjatev je utemeljiti s priloženimi prepisi obveznih ali pravoveljavnih listin prejšnjih vojaških oblasti, oziroma s prepisi županskih zapisnikov o cenitvi škode (izvirnih listin ni prilagati, ker se lahko izgube, marveč jih je skrbno hrani).

S tem pozivom podpisano poverjeništvo ne prevzame nobenega jamstva in nobene obljube za svoječasno resnično izposlovanje poplačevanja takih upravičenih terjatev, zato naj priglašile rešitve svojih priglašenih terjatev sploh nikar ne dregajo, kajti, če tudi pride do sporazuma med vladami glede popolnega ali delnega izplačila teh terjatev utegne to trajati vendarle zelo dolgo.

V Ljubljani, dne 16. novembra 1918.
Poverjeništvo za kmetijstvo narodne vlade SHS
Poverjenik: prelat A. Kalan, l. r.

O idaji vojaških konj.

Našemu ljudstvu v vednost in ravnanje se ponovno razblašča, da vojaško poveljstvo SHS v Mariboru nikakor ne bo dopustilo, da bi se za enkrat vojaški konji, ki so last Jugoslavije razprodajali in to posebno ne po cenah, ki so jih med ljudstvo raztrošili različni špekulantje in drugi brezvestni ljudje. S tem, da se konji idajo v rejo in cenijo po sedanji ceni, nikakor ni rečeno, da bo prevzemnik moral tudi to ceno poplačati, za slučaj, da bi se konji prodali, kar se zna pozneje tudi zgoditi; v tem slučaju se bodo konji na podlagi sedanje cene in poznejše denarne vrednosti kmetom proti plačilu prepustili.

Vojaško poveljstvo SHS v Mariboru so pri se stavi pogojev za izdanje konjev v rejo vodili le nesrečni razlogi kako pripomoči v prvi vrsti kmetom do cenene vprežne živine in kako našo mlado državo čuvati pred poginom v večjem številu prigrajanih konj. Nikogar se ne bo sililo, da bi moral najete konje tudi res kupiti, marveč bo vsakemu na prostu dano le te vsak čas nazaj vrniti.

Na žalost se je moralno zlasti ugotoviti, da skušajo različni špekulantje na neposten način priti do boljših konj, ki jih pa v prvi vrsti potrebuje naša vojna uprava sama. Se nesramnejše je pa dejstvo, da le taki ljudje skušajo izbrane si konje vtihotapiti iz vojašnice, čeemer seveda okrajejo ne le državo samo, marveč tudi vsakega pojedinka državljanu skupnega premoženja; veliko jih je tudi, ki se vedno mislijo, da bo tudi v Jugoslaviji igralo »podkupovanje« glavno vlogo in najbolj obsojevanja vredno je, da se tega postopanja drže ravno ljudje, od katerih bi se nesrečnost morala v prvi vrsti pričakovati.

Oddaja konj se je povrnila našemu topniškemu polku št. 128. Sestava komisije je taka, da bo vsakemu ponudniku šla v vsakem oziru kolikor mogoče na roke in pozivlja se s tem ponovno vse prebivalstvo, naj ne zastopa pri preberi konj le lastnih interesov, marveč naj ima pred očmi tudi našo mlado državo, ki potrebuje in tudi tirja pomoci slehernika. Narodno-zavedne ljudi po deželi posebno pa župane, učitelje in druge javne osebi, se s tem javno pozivlja, da posvetijo morebitnemu barantanju svojo posebno pozornost in ljudi, ki imajo konje, o katerih se misli, da niso pravoveljavno v njihovi lasti, naznanijo bližnji orožniški postaji, ki bo stvar preiskala. V najkrajšem času bodo dobila županstva predpisana obvestila o izdanju konj v rejo in tedaj bo kontrola posebno lahka, posebno z ozirom na to, da so vsi vojaški konji že po večkrat z žigi zaznamovani.

Od 21. novembra dalje se bodo v topniški vojašnici v Mariboru tudi vojaštu odvzeti vozovi in tudi nekaj priprege na javni dražbi prodajalo. Kupci se vabijo. Kupnino bo takoj poplačati! Vsak kupec bo dobil za prodani voz potrdilo in bo straža v vojašnici le na podlagi takih potrdil dovolila odhod iz vojašnice.

Razne politične vesti.

Krivci nesrečne smrti Slovenca Vauhnika so že pod ključem.

»Marburgerca« neprestano hincsa. V stv. 266 piše o napadih vojaštva v Mariboru. Očividno ciška na Slovence, dssiravno ve vsak otrok, da so Nemci tisti, ki izvajajo. Ali ne bo tega hujškanja kmalu konec?

Hujškarje. »Deutscher Montag« ima notico, v kateri hujška naše vinogradnike proti jugoslovanski državi. Revolver pravi, da bodo kmetje v Jugoslaviji nosili večino državnih davkov. Zato se pritegne v prvi vrsti vinogradništvo. Pa jugoslov. kmetje svojega vina sploh ne bodo mogli prodati! V tem tonu gre dalje. Povemo mariborskemu hujšaku, naj ga nikar ne skrbi usoda našega kmeta in naj preneha s svojim hujškanjem ker bi sicer ntegnil doživeti kaj neprijetnega!

Neverjetna nemška držnost. Te dni, ko prihajajo v mesto naši fantje in možje, da se odzovejo pozivu domovine, se klatijo po mestu ljudje, ki prigovarjajo našim mladeničem in možem, naj nikar